

holdt Regler, der tilsigter at muliggøre en Revision, hvis nye Kendsgerninger kommer for Dagen. Folkeretsforfatterne anførte som saadanne ny Kendsgerninger: Voldgiftsaftalens Ugylldighed, Bestikkelse af Dommerne, Dommernes Vildfarelse med Hensyn til Kendsgerningerne, Overskridelse af Myndighedsomraadet o. s. v. Han vilde derfor advare mod en stykkevis Løsning af Problemet ved nu kun at tage to af disse Kendsgerninger op, som de Retskyndige allerede nu var enige om, kunde medføre Revision af en Kendelse.

Det finske Forslag maatte derfor ændres; man kan ikke sige »hvortid og i hvilket Omfang« Domstolen kan gøres til Revisionsinstans, naar man som den finske Regering ikke vil medtage Flertallet af de Tilfælde, der kan blive Tale om. Forslaget maatte ændres til at opfordre Raadet til at undersøge, om der er Grund til at oprette almindelige Regler for en Revisionsinstans.

Paa Formandens Opfordring gav *Erich* nogle supplerende Forklaringer vedrørende Forslaget. Som Svar paa den spanske Forespørgsel erklærede han, at det skulde staa Parterne frit at anerkende den faste Domstols Kompetence; han mente ikke, at der, som fremhævet af Limburg, var nogen Uoverensstemmelse mellem det fremsatte Forslag og den finske Regerings Hensigter; af Forslagets Formulering fremgik det, at det ikke drejede sig om en almindelig Revisionsinstans.

Ræstad (Norge) takkede den finske og den polske Delegation, fordi Spørgsmaalet var blevet rejst. Det var af stor Interesse. Men var de alt foreliggende Bestemmelser ikke tilstrækkelige? For de Stater, der havde undertegnet den fakultative Bestemmelse, kunde Domstolen maaske virke som Revisionsinstans. Haagerkonventionen fastsætter, at en Voldgiftsret selv kan fastsætte sin Kompetence, men intet forhindrer Parterne i ved Voldgiftsaftalens Indgaaelse at afvige fra denne Regel. Han foreslog, at man opfordrede Generalsekretæren til at undersøge, i hvilket Omfang Domstolen i Henhold til Statutens Artikel 36 kunde tjene som Revisionsinstans.

Paa Danmarks Vegne erklærede *Georg Cohn*, at den danske Delegation med stor Interesse havde gennemgaaet det finske Forslag. Ligesom *Ræstad* mente han, at den faste Domstol allerede nu i visse Tilfælde kunde paakaldes som Revisionsinstans i Henhold til Statutens Artikel 36, forsaavidt det modsatte ikke udtrykkelig var fastsat, saaledes som f. Eks. i Haagerkonventionens Artikel 73. Han kunde iøvrigt slutte sig til *Ræstads* Forslag. Det samme gjorde den svenske Delegerede.

Formanden fastslog, efter at enkelte andre Talere havde haft Ordet, at Spørgsmaalet endnu ikke var modent til Løsning; det burde udsættes indtil Regeringerne havde overvejet det; Sekretariatet kunde foretage en Undersøgelse, saaledes at Spørgsmaalet kunde opføres paa Dagsordenen for en senere Forsamling; endelig opfordrede han *Erich* til at omredigere Forslaget.

I et senere Møde kom *Erich* tilbage til Spørgsmaalet og udtalte, at den finske Delegation havde besluttet at ændre Forslaget i Overensstemmelse med de i Udvalget faldne Udtalelser. Men man kunde ikke opgive det væsentlige i Forslaget: Nedsættelsen af et Juristudvalg, der skulde undersøge, om der er Grund til at gøre den faste Domstol til en Revisionsinstans for internationale Voldgiftsretter. *Ræstad* stillede et Ændringsforslag, hvorefter Juristudvalget skulde undersøge den bedst egnede Fremgangsmaade, som de Stater, der ønskede at gøre Domstolen til en Appellinstans med Hensyn til Indsigelser vedrørende Kompetence og Myndighedsoverskridelse, kunde følge i deres indbyrdes Forhold.

Erich kunde godkende det norske Forslag, men vilde dog foretrække det finske. Forskellige Talere var imod at nedsætte et nyt Juristudvalg, idet man mente, Undersøgelsen kunde foretages af et allerede eksisterende Udvalg. Paa Forslag af *Politis* vedtoges det at stryge Ordene »af et Juristudvalg« i Forslaget, der til sidst vedtoges af 1. Udvalg i den af den norske Delegerede foreslaaede Formulering. Den af Forsamlingen vedtagne Beslutning findes gengivet nedenfor i Bilag 5, Sp. 3857.